

Dette Privilegium bestaaer i, at de, som gjøre Tjeneste i disse Korpser, ikke kunne indkaldes til Tjeneste i Hærens Forstærkning eller som Militærarbeidere. Jeg maa tilstaae, at dette Privilegium forekommer mig at være blevet i høj Grad uhensigtsmæssigt og ikke at burde opretholdes. Hvad et enkelt Korps af dem, jeg har nævnt, angaaer, nemlig Studenterkorpset, da har dette i en Række af Aar ene og alene bestaaet paa Papiret, og det har været den største Ubillighed, som tænkes kan, at hiint Privilegium har været udvidet til dette Korps, der ingen Tjeneste gjør, ingen Øvelser holder (Tscherning: Det har været fuldstændig uberettiget!). Ja, det er fuldstændigt uberettiget, men Hoven har nu engang sagt det, og jeg troer ikke, at Administrationen har været berettiget til at tage Privilegiet bort. (Tscherning: Jo!), men den har været fuldstændig berettiget til at ophæve Korpset. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) vil være fuldstændig enig med mig om Realiteten i dette Spørgsmaal, saa at det vist ikke er værd, at vi saa tidlig paa Sessjonen begynde at være uenige om mindre væsentlige Punkter. Vi ere vist ganske enige om, at Privilegiet er urimeligt, og at vi snart bør blive af dermed, men der kan jo være Dissens mellem os med Hensyn til Veien, man skal gaae for at faae det ophævet. Jeg antager, at den rigtigste Form er den, at Studenterkorpset ophæves, at det forsvinder fra Papiret, saaledes som det alt i lang Tid har været forsvundet fra Virkeligheden. Dette Korps eksisterer nemlig i Virkeligheden ikke; dets Medlemmer gjøre ingen Tjeneste, underkaste sig ingen Øvelser, og at de derfor heller ikke bør have noget Privilegium, derom blive vi Alle vist let enige. Man behøver ikke engang at henholde sig til de Misbrug, der have fundet Sted, at dette Privilegium i enkelte Tilfælde er gjort til Gjenstand for Kjøb og Salg, hvad der bringer et nyt odiøst Element ind i Forholdet. Men nu de andre borgerlige Korpser. Det borgerlige Infanteri og Artilleri samt Livjægerkorpset i Kjøbenhavn og Borgervæbningerne i de øvrige faste Pladser gjøre jo virkelig Tjeneste, og deres Medlemmer ere underkastede aarlige Øvelser; er der da Grund til at op-

retholde for disse Korpser et Privilegium, som ikke gjælder for Borgerkorpserne i andre Byer? Have med andre Ord Medlemmerne af Borgervæbningerne i Kjøbenhavn og de øvrige faste Pladser samt Helsingør den allermindste større Byrde af deres Nationalgardtjeneste end i de andre Byer, der ikke ere faste Pladser? Jeg troer det ikke. Som Krigskunsten og Krigsførelsen nu stille sig, spille de gamle Volde og Grave, som endnu omgive enkelte Byer, aldeles ingen Rolle; der vil ikke let kunne tænkes noget Tilfælde af Krig, hvor de kunde gjøre Nytte, og hvor Borgerne skulde som i 1659 møde paa Voldene og forsvare Byen. Borgervæbningerne gjøre i Fæstningerne ligesom andre Steder væsentlig Nytte som Politikorpser, og enten skal derfor Privilegiet gjælde for dem alle eller for ingen af dem. Tag f. Ex. en By som Nyborg. Det forekommer mig indlysende, at denne Byes Karakter som Fæstning ikke paavirker den Tjeneste, som Nationalgarden der har. Hvad enten en Mand boer i Nyborg eller i Svendborg, er hans Tjeneste i Borgervæbningen eens, og det forekommer mig at være klart, at der maa avles stor Uretterhed ved, at en Mand, som gjør Tjeneste i Nyborgs Borgervæbning, skal være fri i dette Øieblik, naar Forstærkningen indkaldes, hvorefter hans Kollega og Nabo i Svendborg maa gaae med. Jeg troer derfor, at der er al Opfordring for Justitsministeriet til at see dette Forhold grundigt efter og bortrydde det Ube-rettigede, der hæfter ved dette Privilegium, som tilmed i den nyeste Tid her i Kjøbenhavn er misbrugt paa den besynderligste Maade. Indkaldte og for Indkaldelse staaende Forstærkningsfolk have ladet sig overflytte til Kjøbenhavn, have løst et lille Borgerskab, f. Ex. som Traadhandlere, der koster en reen Bagatel i Stempelafgift, og have derpaa slyndsomst melbt sig hos den borgerlige Indrulleringskommission, der ellers synes som Pesten, og ere derved fritagne for Indkaldelse til den aktive Armee. Naar Sligt kan skee, forekommer det mig, at der er en Forpligtelse for Ministeriet til at tage Sagen i sin Haand, for at ikke saadanne Ubilligheder skulde fortsættes i længere Tid, thi de Indkaldte slybder man, at de ikke, foruden de mange andre Besværigheder, de have at